

{ אז נדברו }

פרשת תזריע תשע"ט | גליון מספר: 415 | לסדר: "החדש הזה לכם ראש חדשים"

מה הניתוח הפסיכולוגי של הסטייל- "זה מה שהולך היום"?

עזוב... אתה חרדי מצומצם!!! אתה לא מבין בענייני העולם הזה... ככה כל הזמן מסבירים לי... ואני לאט לאט מתחיל להשתכנע שזה נכון... **תבין:** פעם הייתי מנסה לחוות דעה ולשאול שאלות ולנסות בכנות להבין כל מיני דברים עמוקים בסוגיית המודה ו"מה שהולך היום"... באמת ניסיתי להתחבר לזה... תבין אותי... גם אני מנסה להיות עדכני ולהרגיש בעניינים... וניסיתי ללמוד את הסוגיה הזו... וכנראה... כנראה ששאלתי יותר מידי הרבה שאלות... עד שהסבירו לי... שעזוב... אין לך סיכוי להבין... אתה חרדי מצומצם ואתה לעולם לא תוכל להבין את העומק העצום שטמון בענייני החומריות של העולם הזה... זה דברים עמוקים מידי בשביל ההשגה שלך...

אני נכנעו!!!! כעת אני מקבל את זה!!! כי אני באמת רואה שזה נשגב מבינתי... מה קרה???

תבין: אני לא יודע חכמות... אני יודע שיש בגדים יפים ויש בגדים מכוערים... יש אוכל טעים ויש אוכל לא טעים!!!! יש אולם יפה ויש אולם לא יפה... יש דברים גיוניים ויש דברים לא כ"כ גיוניים... אבל פתאום גיליתי שהעסק עובד בדיוק הפוך ממה שאני חושב... **אני אתן לך דוגמא:** לי יש טעם באוכל... אני אוהב סלט מטובל טוב... טעים... אבל סו"ס אני חרדי מצומצם... ומה אני מבין במושגים של אוכל... אז יום אחד קבלתי הזמנה לאולם יוקרתי!!! אבל ממזמה יוקרתי... כל מנה עולה שם שבעים דולר... כי האוכל שם זה ממממשהו משהו... "אין כאלה דברים..." מאוד סיקרן אותי... הגעתי לאולם והתיישבתי כולי דרוך... מחכה למנה ראשונה... ואז המלצר הגיש סלט חייל!!! אבל ממזמה חייל!!! לגמרי חי... בלי מלח... בלי שמן קנולה... בלי פפריקה... בלי כלום... בלי טעם ובלי ריח... אמרתי לעצמי: זה לא יכול להיות... הרי אני נמצא פה באולם שהאוכל פה הוא משהו משהו... אז בהתחלה חשבתי שכנראה זה השקט שלפני הסערה... כנראה שאחרי שאני אגמור את כל המלפונים והעגבניות... אז משהו פתאום יקפוץ לי מהצלחת... אז אכלתי עוד מלפפון חי ועוד עגבניה חיה... ועוד גמבה חיה... ו... ו... ובסוף חזרתי הבייתה עם סלט ירקות חי בתוך הבטון!!! כל הדרך שאלתי את עצמי: **רבש"ע: זו תורה זו שכרה???** בשלמא בבית שלי לא עושים עסק מאוכל... אז מה שיוצא תגיד תודה... אבל באולם הזה... זה הרי כל הנושא... כאן כל הנושא זה האוכל שהוא "נישט שייך". משלמים פה הון תועפות על כל מנה ו... וזהו? אלו הם התוצאות?

ואז הסבירו לי... שהיו... אתה לא מבין... זה... זה כל העניין... הסלט חי... זה... זה... **זה מה שהולך היום...** אתה מבין??? מבין או לא??? אם אתה לא מבין... **אז הנה עוד חרדי מצומצם שלא מבין...** ועם הזמן גיליתי שזה **משהו מגמתי!!!** זה לא רק בייחס לאוכל... אלא ככה זה כמעט בכל נושא בענייני המודה של העולם הזה!!! **רוצה עוד דוגמא...??** אני לא חזק בתחום של החיצוניות... אני לא משקיע בנושא הזה... ממילא איך שאני נראה תגיד תודה... אל תצפה ממני מי יודע מה... אבל יש לי חבר שזה כל החיים שלו... כל היום הוא עומד עם מסרק מול המראה... כל היום הוא עסוק בלקנות בגדים ולהשקיע בחיצוניות... את כל כספו ונשמתו הוא מוציא על זה... והנה!! הגיע החתונה של אחיו... וכמובן שזה אירוע שיא... ותסמוך עליו שהוא כבר כמה חודשים מתכוון להופיע הטופ שבטופ... והנה... אני מגיע לחתונה... וברגע שראיתי אותו... נפל לי הלב... **רבנו של עולם...** **זו תורה זו שכרה???** תראה איך שהוא נראה... איזה כובע צ'כי... צר שוליים ומסכן... איזה משקפיים ענקיות מזמן המנדט... **זה?? זה מה שיצא ל???** אחרי כ"כ הרבה השקעה ואחרי כ"כ הרבה שעות מול המראה... זה... זה מה שיצא לו??? תבין... בשלמא אני... אם אני הייתי נראה ככה... אל תקח ללב... כי לא מגיע לי להיראות טוב... כי לא השקעתי בזה... לכן אני נראה ככה... **אז זהו שלא!!!** אני דווקא נראה בסייידר... יש לי משקפיים נורמליות... אני נראה נורמלי... ואילו הוא נראה כזה שנויז... כזה מסכן... (מה תטען לי: מי אמר? אולי זה גופא חלק מהבורות שלי... אז זהו שלא!...) כי גם הוא בעוד שנה יסתכל בתמונות והוא יסכים איתי שהוא היה נראה זוועה... ואילו אני אומר את זה כבר עכשיו... ואז פתאום קלטתי!!! **שככה זה!!! זה אותו מהלך לאורך כל הדרך!!!** כל דבר ששייך לחומריות... בשלב מסוים זה נהיה הפוך על הפוך... דווקא המכוער זה הכי יפה... דווקא הסלט חי והחסר טעם זה הכי טעים... דווקא החולצה עם הטלאי (כמו של היתומים מבית היתומים דסקין) זה היום הכי מותגי... **ואל תשאל...** יום אחד נסעתי בתל אביב... ופתאום ראיתי איזה גורד שחקים מוזר... אין לבנין שום צורה... מצד ימין בולט... ומצד שמאל שוקע... שום דבר בבנין הזה לא סימטרי... גם הצבעים מוזרים ומעורבבים... שום דבר בבנין הזה לא מתחיל ולא נגמר... שאלתי את עצמי: רגע... מה זה פה?? הגעתי לבני ברק... שכל אחד מגיע ועושה תוספת בניה בלי להסתכל על חזות הבנין??? מה ענו לי?? הוי... אתה לא מבין... ככה זה!! זה כל הקטע!!!! המוזר פה זה היפה!!! המכוער זה הכי מדהים!! בקיצור: קלטתי את הרעיון... אני כבר כן מבין בענייני העולם הזה... אל תגידו לי שאני לא מבין... אני כבר קלטתי... ככל שאתה תהיה יותר מכוער ככה אתה יותר יפה... וככל שתכין אוכל פחות מתובל ופחות טעים זה מה שהכי הולך היום... וככל שזה לא... ככה זה כן... אגב: למחרת... היה לי ציפורן חודרנית ברגל והלכתי צולע... ניגש אלי חבר ושאל אותי: מה קרה? עניתי לו בבטחון עצמי: זה מה שהולך היום... מה אתה לא יודע... **עכשיו ברצינות... תרשה לי אחת ולתמיד לנתח את התופעה הזו בצורה מקצועית: מה הפשט בזה??** מה האבחון הפסיכולוגי שעומד מאחורי התופעה העקומה הזו??? איך יכול להיות שבאולם הכי יוקרתי יש את האוכל הכי פחות טעים ו... ובדיוק זה מה שהולך היום...?? למה הבנין הכי יוקרתי חייב להיות הכי מוזר והכי לא סימטרי ו... ו... דווקא זה הכי עדכני והכי הולך היום?? ולמה המשקפיים והכובע הכי מכוערים... דווקא זה הכי יפה והכי הולך היום?? זה הרי דבר שאומר דרשני!!! והרי תסתכל ימינה ושמאלה... ככה זה לאורך כל הדרך... מה הפשט בזה?? מה פשר התופעה?? **ביאור העניין בעמוד 3-4 בגיליון**

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת דסלר מש' דריפוס)-
0527117271

גיליונות יחידים **ביחושלים:**
בר אילן 39 קומה א'

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

בדיקת חמץ ובדיקת כשרות...

משהו קטן... שדווקא קשור לפרשת שבוע שעברה...

בפרשת שמייני... היו לנו ארבע מצוות עשה!!! **לבדוק** בסימיני בהמה וחיה... **לבדוק** בסימיני דגים... **לבדוק** בסימיני עופות... **לבדוק** בשרצים... **בקיצור: לבדוק!!!!!!**

לא הצלחתי להבין: תכל'ס: איפה אני נפגש עם המצוה הזו??? במה מגיע לידי ביטוי ואיפה אנחנו מקיימים את מצות הבדיקה הזו? וכי יכול להיות שיש מצווה לתפוס חתול ברחוב... ולהתחיל לבדוק אותו האם הוא מעלה גרה ומפריס פרסה...??? ברור שלא!! אז מה??? כן?

אז ככל הנראה הרעיון של ארבעה מצוות עשה אלו הוא כן: אתה רוצה לאכול...? אין בעיה...

אבל קודם תבדוק!!!

יש מצוות עשה שלפני שאוכלים--- **בדקים!!!!!!**

התבונה הזו שינתה לי את כל צורת הגישה להקפדה על כשרות!!! ואני אתן לך דוגמא-- תאר לעצמך שלא הייתה כזו מצוה ששמה **בדיקת חמץ**... אין!!! תוציא מהראש!! והנה... אני מגיע לבילי י"ד בניסן... ואני רואה משהו מוזר... אני רואה שאבא שלי מסתובב בבית עם נר ומתכופף ומחפש בחורים ובסדקים האם יש שם חמץ...

תנסה לחשוב: איך הייתי מסתכל על אבא שלי??? אאאוף... מה זה הנערווען האלו... מה הוא מחפש שם חמץ מתחת הריצפה?? בקיצור: זה היה נראה לי ממש מוזר!!!

אז זהו שלא!!! יש לציין שהשנה אכן ראיתי את אבא שלי מסתובב עם נר ומחפש חמץ וממש לא הסתכלתי עליו מוזר... תנחש למה??? כי חז"ל אמרו לו לבדוק את החמץ!!! זה לא נערווען! **זה מצווה!!!** זה לא עצבים מיותרים... זו מצווה יקרה וחביבה ששמה בדיקת חמץ!

על אותו משקל בדיוק:

עד היום... כשהלכתי למכולת... רציתי לקנות מכל הבא ליד... אבל אאאוף... יש בעיות עם הכשרות. צריך לבדוק כל דבר האם יש לעוף הזה הכשר טוב וכו'...

אז זהו שלא!!! זה לא שיש בעיות בכשרות!!!

אלא מאי?? יש **מצוה לבדוק** את הכשרות!!!!

יש לי מצוות עשה מיוחדת לבדוק לפני שאני אוכל!!! האם האוכל הזה מתואם עם רצון ה'!!! כן... הקב"ה רוצה שיהיה לי תשומת לב מה אני הולך להכניס לתוך הפה שלי... בדיוק כמו שצריך לברך לפני שאוכלים... ככה צריך לבדוק לפני כן בכלל **מה** אוכלים... אל תקח את זה בצורה לא נכונה... אל תסתכל על זה כמטרד... אלא כמצווה... כמו שיש מצוות בדיקת חמץ... ככה יש מצוה לבדוק מה אתה מכניס לתוך הפה... הפה שלך לא הפקר...

והאמת היא שבאמת זו הנקודה הפנימית שעומדת מאחורי כל לא תעשה של מאכלות אסורות... התורה מדגישה: "והבדלתם בין הקודש ובין החול ובין הטמא ובין הטהור... זאת אומרת: בנושא של אכילה בפרט התורה מדגישה שאנחנו צריכים לדעת **שליהודי יש תעריף תזונתי שונה ומיוחד!!!** העם היהודי הוא קדוש והאוכל שלו סטרילי יותר... צריך לבדוק אותו... ולהתאים אותו לרצונו של מקום... זה יכול לשנות את כל ההיבט להקפדה על כשרות...

בינה זאת.

מאמר אחד ויחיד על הבחירות... שהחיינו... וברוך שפטורנו...

שהחיינו וקיימנו לשבוע אחד לפני הבחירות... שזיכה אותנו להגיע עד הלום בלי לדבר על זה מילה אחת בגיליון זה... ולא רק בגיליון זה... אלא באופן כללי זו התחושה והאווירה הכללית ברחוב החרדי שהפעם האוויר נראה נקי וטהור מתמיד... כנראה שכל הלכלוך התנקז לאינטרנט ולכל מיני עיתונים חובבניים... באמת מגיע לאינטרס ישר כח מיוחד על שיפור איכות הסביבה באמצעות שיפוץ רב תחומי של מערכת הביוב והפעלת מערכת ניקוז חדישה ומשוכללת שהכל מתנקז לאינטרנט ולשלוחי... ובזכותם האוויר עצמו נשאר נקי... תודה לכם מפעילי הוואצפים והאתרים למיניהם... תודה לכם על המאמץ המבורך... תודה שלקחתם על עצמכם את כל הניקוז ואותנו השארתם עם אוויר נקי וטהור... תודה...

עכ"פ כמובן... כמו לפני כל בחירות יש דאגה מסוימת מה יהיה?? ומה יקרה אם עוכרי ישראל יעלו לשלטון?? אבל כבר מקובל שהתוצאות של הבחירות הם בידיים של הקב"ה!!!! כמו כל מבחן תוצאה בכל נושא שהוא רק בידי של הקב"ה... וכל מה שמסור בידיים שלנו זה רק הבחירה והקידוש שם שמים שנעשה על ידינו בעצם של היודעים שיש כך וכך יהודים שנושאים על דגלם את השמירת תורה ומצוות... זה בעיקר הנושא של הבחירות... ואסור להתבלבל... אסור להסיט את הנושא יותר מידי למבחן התוצאה... כן... אנחנו סומכים על הפעילים ועל אלו שצריכים לדאוג לקולות שהם יצליחו להפחיד ולהרתיע שכולם חייבים לבא ולהצביע ואוי ואבוי מה יקרה אם לא... אבל בינינו לבין עצמנו... ולא לפרסום... אליבא דאמת לא זה הנושא!!!! הנושא מתחיל ונגמר בקידוש ש"ש שיש בזה לפי חלק מרבתינו...

ולחוששים ולמפחדים מה יקרה אם זה יעלה לשלטון... ומה יקרה אם עוכר ישראל פלוני ינצח... תרשה לי לשתף אותך בהרגש מעניין שמאוד תופס אותי בזמן האחרון:

כידוע: יהדות טבריה בפרט ותושבי טבריה בכלל סובלים בזמן האחרון מראש עיר סהרורי שמהלך עליהם אימים... כולם יודעים שעכשיו העיר טבריה סובלת... ואילו פעם... פעם היה להם ראשי עיר יותר טובים... יותר הגונים... נכון?? והנה!!! כבר כמה שנים טובות שהכנרת נמצאת בשפל חסר תקדים... וכמה שהראשי עיר של טבריה היו טובים אף אחד לא הצליח לשקם את הכנרת... למרות שהכנרת היא אינטרס מאוד איסטרטגי בהכנסות של טבריה... בכל זאת אף ראש עיר לא הצליח להרים את הכנרת... אפילו במילימטר אחד... ודווקא עכשיו... כשהגיע ראש עיר כזה... דווקא עכשיו הכנרת ממריאה בעוד מטר ועוד מטר... (ובעת כתיבת שורות אלו מסתמא בעוד איזה 10 ס"מ...) מה אתה רואה מכל זה???

שעם כל הכבוד לנח ולסמכות שיש לראש עיר... וכמה שזה גורלי מי יהיה ראש עיר ומי יהיה ראש הממשלה וכו' וכו'... בסופו של יום איתני הטבע הכי מינימליים ובסיסיים יותר חזקים מהאיש הכי חזק במדינה!!! ואם נגזר משמים שהכנרת תרד במטר... שום בן תמותה לא יוכל למנוע ממנה את הצניחה הזו... ובאותה מידה אם נגזר שהכנרת תעלה אף בן תמותה לא יוכל לקחת על זה קרדיט... זאת אומרת: אחרי כל הדיבורים והפטופטים והדאגה והחרדה מי יהיה ראש הממשלה ומה יהיה ההרכב... אדוני!!! אל תסחף... ס"ס מדובר בבני אדם בשר ודם שהכח שלהם מאוד מאוד מוגבל!!! ובסופו של דבר גבוה מעל גבוה שומר... ואם הקב"ה יגזור שיהיה לחרדים טוב... אז יהיה לנו טוב בכל מצב... בין אם יהיה ראש ממשלה שטוב לחרדים ובין אם לא... וממילא היחיד שאנחנו צריכים לחשוש ממנו ולחשבן אותו זה היראת שמים שלנו... והמערכת יחסים שלנו מול אבינו שבשמים שזו הפונקציה היחידה!!! זה הדבר היחיד שבאמת קובע... וההיסטוריה במשך השנים יכולה להעיד על זה שאין שום קשר בין ההרכב בממשלה לבין מבחן התוצאה... כי יכול היה להיות ממשלת ימין מובהקת... ופתאום אובמה נחת עלינו מאפריקה של אמריקה ולא נתן לנו לפתוח אפילו מרפסת... והיו ממשלות שקמו עם מצע אנטי חרדי... וכולנו פחדנו מי יודע מה... ולא עברו שבועות אחדים והתחילה אינתיפאדה ובלגן שלם שלאף אחד לא היה זמן בכלל להתעסק איתנו... וכן הלאה וכן הלאה... לא צריך להיות יצירתי במיוחד בשביל להבין את דברי חז"ל: אמר רבא בר מחסאי אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: אלמלא כל הימים דיו ואגמים קולמוסים ושמים יריעות וכל בני אדם לבלרים, אין מספיקין לכתוב חללה של רשות, שנא: שמים לרום וארץ לעומק ולב מלכים אין חקר... מה כתוב כאן? מה זה חללה של רשות? אומר לנו רב: העולם שלנו כ"כ גדול ורחב... והוא יכול להזמין כ"כ הרבה הפתעות שאתה אף פעם לא יכול באמת לשרטט את המפה איך היא תראה ביול המחר... כך שאם אנחנו מסתכלים נקודתית וחוששים ממישהו מסוים שאתה יודע את הכוונות שלו שהוא רוצה ככה וככה לעשות... אדוני... תרגע... יש לך איזה מידע אחד נקודתי שאתה יודע ש... שאתה נאחז בו וממנו אתה מפחד... אתה יודע כמה נתונים נוספים יש שאתה לא יודע... שזה יכול לשנות מאה שמונים מיליון מעלות?? זה מזכיר לי את אותו בחור ישיבה שאמר לי שבשידוכים הוא דורש דירה... שאלתי אותו למה?? כי ההורים שלי אמרו לי שמי שאין לו דירה אז הוא לא מסודר בחיים... ואני רוצה להיות מסודר!!! צחקתי ואמרתי לו: רגע... ואם יהיה לך דירה אתה חושב שאתה כבר מסודר בחיים... אתה רוצה שאני אתחיל למנות לך רשימה ארוכה של עוד כמה דברים שאם הם לא יהיו אתה לא מסודר?? רגע... מה עם ילדים?? אתה בטוח שיהיה לך ילדים... אתה יודע שיש 15% שזה לא הולך בקלות... רגע... ומה עם הבריאות... אתה בטוח שהכל בסדר?? אתה מפחד ממשכנתא לטווח של עשרים שנה קדימה... אני עוד יותר מוטריד מהבדיקות דם לטווח של עשרים שנה קדימה... אתה יכול בבקשה לארגן איזה שווער שיקח על עצמו את האחריות על הבדיקות דם בעשרים שנה הקרובות?? רק מה?? הילדון הזה יש לו ראש כזה פצפון והמידע שלו אודות החיים מתחיל ונגמר בדירה!!! אם אין דירה אז אוי ואבוי... לא מסודרים... ואם יש דירה... אפשר להגיד לרשב"ע... תודה... הסתדרתי כבר... חה חה חה... לך תסביר לו שחה חה חה... אותו דבר כאן: אנחנו מוטרידים מי יהיה ראש הממשלה או מי ישב בכנסת... חה חה חה... זו נקודה מאוד מאוד ספציפית בדאגה הכללית של ה"מה יהיה"!! אם אתה באמת רוצה להיות מוטריד יש עוד רשימה ארוכה של דברים הרבה יותר משמעותיים שעלולים לשנות את הסדר של החיים... כך שעזוב... את הכנרת רק הרבש"ע יכול להעלות ולא משנה מי הראש העיר... ועל אורח החיים שלנו בתור חרדים... הרי הקב"ה ישמור עלינו ולא משנה מי יהיה ראש הממשלה... ואם צריך לבחור זה רק בשביל לקדש שם בעצם ההכרזה שאנחנו נאמנים לה ולתורתו.

מי מורשה חתימה לראות חסרונות של יהודי?

בפרשת נגעים יש דין מאוד מעניין ומסתורי!!! שכשבים לקבוע ולהחליט אם זה נגע או לא... הרי המילה האחרונה תמיד מסורה בידיים של הכהן!!! גם אם יש לך תלמיד חכם גדול שהוא נחשב הבקי מספר אחד במראות נגעים... אם הוא לא כהן אין לו את הסמכות הסופית לאשר שזה אכן נגע... כי הוא צריך לקבל אוקי מהבוס... מי הבוס לענייני נגעים? **הכהן!!! רק הכהן!!!** עכשיו... שלא תבין לא נכון: הכהן המדובר... לא צריך שהוא יהיה כהן חכם או בקי במיוחד... יכול להיות שהכהן עצמו בכלל לא מבין במראות נגעים... אבל החותמת והאישור תלויים בו!!! ולא זו בלבד... אלא אפילו כהן ילד!!! אפילו כהן בגיל שש... כבר יש לו סמכות לתת אישור שזה אכן נגע... כלומר ככה: תאר לעצמך: גדול הדור... שהוא הבקי הכי גדול במראות נגעים והוא יושב בשיעור... ולפניו יושבים עשרות תלמידי חכמים שעושים אצלו שימוש במראות נגעים... וגם הם בעצמם כבר בקיאים במראות נגעים... והנה... נכנס מצורע... וגדול הדור מסתכל על הנגע ופוסק במקום של נגע בהרת לכל הדעות... כל התלמידי חכמים מסתכלים גם הם... וכולם מסכימים פה אחד שזה נגע... אבל רגע!!! חכו!!! אנחנו לא סמכות להחליט... כי אנחנו לא כהנים... ואז גדול הדור שולח מישהו לאחד החדרים הסמוכים... תביאו לי איזה ילד כהן... ואז מביאים את יענקי כהן מכיתה א'... הוא נכנס לבית המדרש ואז גדול הדור מראה לו את הנגע ואומר לו: לנו כאן בבית המדרש... לנו נראה שזה צרעת... אבל מה אתה אומר יענקי?? האם זה נגע או לא?? יענקי בן השש מסתכל ומסתכל ואז בקולו הילדותי הוא עונה: כן... נראה לי שזה נגע!!! בום!!! באותו רגע הוחלט המצורע... באותו רגע נטמא כל אשר בבית... באותו רגע המצורע מתחייב בכל דיני המצורע... עד הרגע לא היה פה כלום!!! כי הבוס לא אישר!!! אבל ברגע שהגיע כהן... איזה כהן שיהיה... אפילו ילד קטן... הוא כבר מורשה חתימה... הוא מאן דאמר והוא מחליט את המצורע...

מה הפשט בזה??? איך יכול להיות שילד כהן בגיל חמש יותר מאן דאמר מגדול הדור? בשלמא לעניין יחוס... לעניין וקדשתו אני שומע שיש מושג של זרע הכהונה... אבל כאן מדובר בשיקול דעת... בטביעת עין ומיומנות שנרכשת... אז איך יכול להיות שהבקי הגדול עומד מהצד... ואילו הכהן הזאטוט הקטן הוא מורשה חתימה ומקבל החלטות יותר ממנו???

הביאור בזה הוא כך:

אותו יענקי כהן מכיתה א'... הוא אייניקל... הוא צאצא של אהרן הכהן...

מה היה כ"כ מיוחד באהרן הכהן??? מה היחודיות של אהרן הכהן???

אהרן הכהן הוא אגוטע ייד!!! יהודי טוב!!!

אהרן הכהן הוא יהודי שחושב רק טוב על עם ישראל... כשאהרן הכהן הולך ברחוב כולם יכולים

לנחש לבד על מה הוא חושב עכשיו... הוא חושב מחשבות טוב על כלל ישראל!!! הוא אוהב כל יהודי ומחפש לראות רק את הדברים הטובים שיש בעם ישראל... הוא אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה... ויש כאלו שמתנגדים לדרך שלו... יש כאלו שלא מבינים מה פשר האהבה הגדולה שיש לו לכל יהודי...

אבל יש רק מישהו אחד שמסכים איתו עד הסוף... תנחש מי???

אבא שלהם!!! אבא של היהודים האלו... אבא שבשמים... הוא גם אוהב אותם בלי סוף... וחושב עליהם רק מחשבות טובות... ממילא יש מכנה משותף מאוד עמוק ומשמעותי בין אהרן הכהן לבין אבינו שבשמים...

אהרן הכהן אף פעם לא רואה דברים רעים אצל עם ישראל... גם כשיש כל מיני נגעים רעים... אהרן הכהן מחפש להסתיר אותם ולהחביא אותם ולכבס אותם ולכבוש אותם... וגם זה מרגיז כל מיני אנשים!! מה זה הטיח הזה... מה זה הסניגוריה המגמתית הזו?? נכון... אבל מה נעשה שגם הקב"ה כזה... נושא עון ועובר על פשע... יכבוש עוונותינו...

וכשעם ישראל חוטאים בחטא העגל... אז אהרן הכהן מנסה בכל הכח לחפות עליהם... והוא תולה את הסירחון בו... זה אני!!! אני עשיתי את העגל!!! זה אהרן הכהן!!! אחד שלא רואה את הנגעים של עם ישראל...

אבל לא כולם זה אהרן הכהן... סו"ס יש עוד כמה תפקידים בעבודת ה'... ולנו כן יש ביקורת... יש לנו השקפה ברורה... אנחנו יודעים לאהוב אבל גם יודעים לשנא... ואם יש אצלנו חטא... אנחנו מוקיעים אותו... אנחנו כועסים עליו... אנחנו שונאים אותו... והנה!!! אתה רואה את היהודי הזה... הוא חוטא... הוא פושע... אני מתנגד אליו... צריך להוקיע אותו... צריך להוציא אותו מחוץ לג' מחנות... הוא צרעת ממארת... אסור להתקרב אליו... צריך להתרחק מד' אמותיו... ואני צודק!!! ואני באמת מדבר לעניין! אבל אבא שבשמים לא מוכן לתת לי את המילה האחרונה... כי מי אמר... אולי חסר לי באהבת ישראל... ואולי לכן אני ממחר לראות חסרונות של אנשים ולמצא בהם נגעים...

הקב"ה לא מוכן למסור בידיים שלי כאלו החלטות!!!

אבל! יש מישהו אחד ויחיד שהקב"ה סומך עליו בנושא של נגעים...

מי זה?? אהרן הכהן!!! אומר הקב"ה: אהרן הכהן הוא הכתובת היחידה שאני סומך עליו בנושאים האלו!!! אהרן הכהן שהוא מחפש רק את הדברים הטובים שיש בעם ישראל... אהרן שמחפש להעלים ולחפות ולכסות על הנגעים של עם ישראל... **אם הוא!!!** אם הוא בעצמו יעמוד מול אותו מצורע ויודה שלייהודי שיש לו נגע... כאן גם אני אסכים משמים שיש לו נגע... לכן!!! בשביל לקבל החלטה על מצורע... כאן לא מספיק להיות בקי בנגעים... כאן

צריך להיות בקי בעיקר **בלכסות** על נגעים!!!!

הקב"ה מחפש את האייניקל... את הנכד של אהרן הכהן שיש לו גנים של אהבת ישראל טהורה שהוא מחפש רק להעלים ולחפות על הנגעים של כלל ישראל... ואם גם המלאך הטוב הזה יענה אמן בעל כרחו ויאליץ לומר שזה נגע... **רק ממנו הקב"ה מוכן לקבל לשון הרע על יהודי!!!**

זו הסיבה שהאישור לנגעים תלוי רק בכהנים!!

יש כהן!!! ויש לוי!!! מה ההבדל בין כהן ללוי???

כהן כולו חסד!! ולוי כולו גבורה!! (והשילוב המנצח והממוזג ביניהם זה תפארת... שהרי ראובן זה חסד, ושמעון זה גבורה ולוי זה תפארת... במה? במה מתבטא שלוי הוא התפארת?? בזה שיש לו מצד אחד כהן שכולו חסד ומצד שני יש לו את הלוי שכולו גבורה ומבין שניהם יוצא המיוזג המפואר הזה ההכרעה של ללוי אמר--- יורו משפטין ליעקב ותורתך לישראל...) והמדהים הוא... שהתורה עושה חלוקת עבודה מאוד ברורה ומגמתית בין הכהן ללוי... מצד אחד: את כל החוטאים והעבריינים והפושעים... למי התורה שולחת אותם??? **לכהן!!!** אתה מצורע?? לך לכהן... הוא יסגיר... הוא יחליט... הוא יקבע... הוא יטהר אותך בציפורים... סוטה ל"ע... למי היא הולכת?? לכהן!! הוא יקריב את המנחה שלה... הוא יקלל אותה... רק כהן יכול לעשות כזו עבודה שחורה וזה יגיע אצלו מהמקום הכי נקי... כי זה הניגוד שלו!!! כהן לא מחפש לראות נגעים... לא מחפש לראות אנשים שנפלים בעריות... כל מי שעשה עבירה וצריך להקריב קרבן חטאת או אשם... מי הכתובת?? הכהן!!! הכהן כל היום מתחנך עם חוטאים...

למה??? כי לכהן יש גנים של זיידה אהרן הכהן!!! אהרן הכהן הוא אגוטע ייד!!! יהודי שחושב טוב על עם ישראל... וכשקורה משהו לא טוב... כשיהודי עושה עבירה... למי שולחים אותו?? **לאגוטע ייד!!!** לכהן... הכהן יקבל אותו בזרועות פתוחות... וימינו של הכהן פשוטה לייצג את תשובתו וחרטתו של היהודי לפני אבינו שבשמים שגם הוא... ימינו פשוטה לקבל שבים... **לעומת זאת... הלוי??? בדיוק ההיפך במאה שמונים מעלות!!** הלוי כולו גבורה!!! הלוי כולו ביקורת... הלוי עסוק בלעמוד על המשמר ולאכופ את מצוות התורה... האומר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא הכיר... כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו... אצל לוי אין חכמות!!! אדם שיהיה חלילה בעור בשרו בהרת או ספחת והוא יגש ללוי... הלוי רק יראה אותו מרחוק... הוא כבר יגיד לו: כן... אני ראיתי אותך... אתה דברת לשה"ר באמצע חזרת הש"ץ... כבר אז ידעתי שהולך להיות לך צרעת... אותו אחד לא הספיק אפילו להראות ללוי את הנגע... הלוי כבר החליט אותו... לכן הלוי מורחק מהזירה!!! לוי הוא לא כתובת לראות את הנגעים!!! זה לא חולשה של הלוי... אדרבה... זו המשבצת של הלוי!!! הלוי לא עסוק בלכבות שריפות אלא למנוע שריפות... לוי לא עסוק בלכפר על עם ישראל!!! אלא אדרבה... בלמנוע אותם לחטא... כדי שלא יהיה צורך לכפר עליהם...

להכניס לנו לתוך ראש: שבשביל לראות נגע של יהודי... צריך קודם כל להיות כהן!!! ורק אח"כ אתה מאן דאמר לראות נגעים... כי לחפש נגעים בכלל ישראל זה לא חכמה... מי שמחפש חסרונות אצל יהודי תמיד יצליח איכשהו למצוא... כך שאם מצאת איזה נגע אצל יהודי אל תתלהב. אתה לא כזה גאון... וזה לא אגרוויסע מציאה... זה לא חכמה למצא חסרונות... **מה כן חכמה???** **החכמה היא להיות כהן!!!** קודם תהיה כהן... קודם תהיה אוהב שלום ורודף שלום... קודם תהיה אוהב את הבריות ומקרבן לתורה... קודם תחפה על החסרונות של כלל ישראל... קודם תעבוד על המידות ותחפש רק את הדברים הטובים שיש בכלל ישראל... ואחרי שתהיה טהור לב... אז תתחיל וטימא הכהן... והסגיר הכהן... רק אחרי שתהיה מלא וגדוש באהבת ישראל... אז תתחיל לתת ביקורת ולהצביע על נגעים בכלל ישראל... ושהביקורת הזו תגיע מהמקום הכי אוהב והכי טהור... כל זמן שזה לא ככה... אז הביקורת הזו היא בסה"כ תכונה יותר שלילית מאשר חיובית... שהיא עצמה צריכה ביקורת צמודה!!! (תחזור על המשפט הזה עוד פעם... זה קצת עמוק...) לכן כמעט בכל פסוק שמדבר על נגעים... נכנס שם גם הדמות של הכהן!!! כדי להזכיר לך כל הזמן שנכון... נגעים נגעים... אבל לא קשור אליך... לא אתה תגיד את זה... תקרא לכהן...

נמצאים אנו בערב ראש חודש ניסן!!! ראש חודש ניסן זה אחד הימים הגדולים ביותר בעם ישראל... יום שנטל עשר עטרות... ביום הזה הקב"ה בחר באהרן הכהן ובזרעו אחריו לכהונת עולם!!! ולמה????

אהבת צדק ותשנא רשע... אהבת להצדיק את עם ישראל ושנאת להרשיע אותם **על כן!!!** על כן משחר אלוקים אלוקיך שמן ששון מחברין...

כעת!!! בפרשת תזריע מצורע... הפרשה שמדברת על נגעים שמגיעים בעוון לשון הרע... זו ההזדמנות לעשות חשבון נפש בנושא של שמירת הלשון!!! תמיד צריך להתחזק בשמירת הלשון... תמיד יש לנו ניסיונות בלשון הרע... תמיד אנחנו מנסים להתחזק ואח"כ נופלים... אתה יודע למה כ"כ קשה לנו להתגבר על לשון הרע??? כי הלשון הוא בסה"כ השליח של הלב!!! הלשון הוא לא הנושא... הוא בסה"כ הדוור של הלב... וכשאנו מנסים להתחזק בלשון הרע... אנחנו כל הזמן מדברים על הלשון... כל הזמן אנחנו מתקיפים את הנער שליחיות... ואילו את הלב... אנחנו משאירים את המקום... זה לא יעזור!!! כל זמן שהלב רוחש רעה... כל זמן שחסר לנו באהבת ישראל... לא יעזור שתשים פלסטר על הלשון... כמה פלסטר יכול להחזיק מעמד... כמה... הדרך היחידה למגר לשון הרע זה רק עבודה מבפנים... להתחיל לאהוב!!! לאהוב את כלל ישראל!!!

לכאן בשביל לתת ביקורת... והוא יצא עם חיבוק כזה עוטרף מעם ישראל הקדושים והמתוקים...

ואז מתברר שאותו אחד שהוציא שם רע... הוא סיים את היום שלו עם צרעת אצל הכהן בגלל הלשה"ר שהוא אמר... ואילו הלוי יצא בסופו של יום עם שקים מלאים במעשר ראשון ש... מי כעמן ישראל מקיימים מצוות באהבה... ואז שניהם נפגשים... הכהן והלוי...

לשניהם היום סתמו את הפה!!! הכהן ניסה לסנגר על כלל ישראל... ניסה לכסות על המומים שלהם... ועם כל הרצון הטוב לא הלך לו... וראהו הכהן וטימא אותו... הוא נאלץ לקבוע שזה אכן נגע צרעת...

ואילו ללוי קרה אותו סיפור... הוא חשב שהוא הולך כעת לקנאות קנאת ה' והנה... הוא רק הגיע... וסתמו לו את הפה עם כזה מפגן של חביבות המצוות שעם ישראל לא השאירו לו שום פתחון פה...

אגב במאמר המוסגר: כן!!! זה הכי בריא!!! ככה זה הכי טוב!!! דווקא הכהן שכל כולו אהבת ישראל... בריא לו מידי פעם לפגוש את המצורע התורן... את הסוטה... את החוטא והפושע... אם הכהן לא יפגוש אותם... אז מרוב שיש לו אהבת ישראל... הוא עלול להירדם בשמירה ולשכוח שצריך לעשות חסימה לאינטרנט... וצריך לעשות הפרדה בבית כנסת... שבשיל זה דווקא הכהן פוגש את המחדלים של כלל ישראל... כדי לדעת שצריך להציב גבולות!!!

לעומת זאת הלוי?? הלוי לא צריך עזרה בנושאים אלו... אצלו הביקורת היא נשלפת... היא אוטומטית... ולכן דווקא הלוי... הוא צריך לפגוש של כלל ישראל... התורה מכריחה אותו לראות "מי כעמן ישראל..."

וחוץ מזה!! גם לנו זה בריא... מגיע יהודי כולו שבור ורצוף לבית המקדש להקריב קרבן... הוא מרגיש נזוף ומורחק מהקב"ה... הוא יגיש לכהן בפנים מושפלות ואומר: תקריב את זה לחטאת... הכהן מקבל אותו בחיבוק גדול... אשריך... אל תדאג... ה' יכפר לך... כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים... לך אכול בשמחה לחמך... הכהן מרומם את היהודי ברגע של נפילה ומזכיר לו שגם הקב"ה מחכה כבר לסיים את הסכסוך איתו...

ועל אותו משקל עם הלוי... הלוי הבריסקער הזה... עם העיניים החודרות... זה שלא מצביע בבחירות... כיום... כשאני רואה את זה בצד אחד של המדרכה... אני הולך לצד השני... אני מפחד ממנו... אבל לא!!! כשיבנה בית המקדש... הוא ישב לידי בקרבן פסח... והוא יביא איתו את כל החומרות ואת כל הנעורעון... אני אשרי שירים של ויזניץ בליל הסדר... והוא מידי פעם יצטרף... ומה אתה חושב... כשיגיע זמן הקציר... הוא יהיה נוכח בגורן... במעמד של הפרשת תרומות ומעשרות שלי... אוה אוה... איזה פחד... כבר עכשיו אני מתחיל לרעד... אבל לא נורא!!! גם אותי זה יעשה קצת יותר רציני... וגם אותו זה קצת ירכך... הוא יפסיק לחשוב שאני כזה ציוני... ואני אפסיק לחשוב שהוא כזה מפחד...

נחזור לעניינינו: יש לי משימה בשבילך... תעבור על כל פרשת תזריע מצורע ותנסה לספור כמה פעמים מוזכר השם **הכהן** בפרשות האלו???

יותר ממאה פעמים!! וציוה **הכהן**... ולקח **הכהן**... וראה **הכהן**... והסגיר **הכהן**... וטימא **הכהן**... מה יש?? למה כ"כ הרבה פעמים כתוב הכהן???

אז בשביל זה התורה מרחיקה את הלוי מהזירה של החוטאים!!!

ללוי אין עסקים עם מצורעים ולא עם חוטאים... במקומות האלו התורה רוצה שדווקא הכהן יהיה הדמות!!! לא הלוי...

אבל!! איפה כן התורה מזמינה את הלוי???

הלוי דווקא מוזמן לכל המקומות הכי יפים ומתוקים ביהדות!!! התורה מבקשת מאיתנו שנזמין את הלוי לכל קרבן שלמים שאנחנו מקריבים... והלוי מגיע עם כל החוש ביקורת שלו!!! הוא מסתכל ימינה ושמאלה... והוא רואה את עם ישראל במיטבם... סו"ס כשמגיעים להקריב קרבנות כולם מתקדשים... כולם נטהרים... כולם מרוממים... ואפילו הלוי הביקורתי ביותר לא מוצא שום חסרון בעם ישראל... ולא נותר לו אלא לשבח את בניו של מקום... מי כעמן ישראל גוי אחד בארץ...

הקב"ה משתיק את כל פמליא של מעלה ואומר... הנה תשמעו... הלוי שלי!! הביקורתי הזה... תראו איך גם הוא עונה אמן בעל כרחו... הוא יושב פה בסעודת מצוה של ישראל... ואוכלים כאן בשר ושותים יין... וללוי אין שום ביקורת!! הלב שלו מלא רק שירות ותשבחות על עם ישראל...

הכהן מקנא בלוי והלוי מקנא בכהן...

הכהן מסיים את היום שלו באנחה כבידה כולו שבור ורצוף... אוי... הגיעו לפני היום שלושה יהודים שנאלצתי לחרוץ את גורלם שהם מצורעים... איך זה יכול להיות?? הרי זה יהודים... יהודי הוא רק טוב... איך ליהודי יכול להיות נגע...?? הכהן נסער מזה... הכהן מתקשה לקבל חסרונות אצל העם היהודי... הוא לוקח את זה ללב...

ואז הוא מגיע לשטיבל והוא פוגש את הלוי... הלוי גם עייף מאוד... חזרתי עכשיו מבית הגרנות... מה קרה?? מישוה בא הבוקר להודיע לי שיש פירצה חמורה בבית הגרנות... יש שם הפקרות עם המעשרות... לא מעשרים כמו שצריך... מעשרים בעין רעה... רק אחד מששים...

רצתי מהר מהר לבית הגרנות בשביל לצעוק עליהם ולהוכיח אותם... הם רק ראו אותי מרחוק... והם רצו אלי והתנפלו עלי בשמחה... אוהו... איזה זכות!!! יש לנו פה לוי תלמיד חכם... והם נתנו לי מעשר ראשון עם כל הלב... מילאו אותי בשקים ענקיים של תבואה בשביל כל הקיץ הקרוב... **אבל אני עדיין נשארתי קשוח!!!** רגע רגע... באתי לכאן בשביל משהו אחר... שמעתי שאתם מפרישים תרומה לא כמו שצריך וכו' וכו'??? למה אתם נותנים רק אחד מששים?? **הם הסתכלו עלי כאילו נפלתי מהירח...** מי אמר לך את השקר הזה?? מי שאמר לך את זה הוא סתם מוציא שם רע... אנחנו נתנו כמה שצריך... אחד מארבעים... והאמת היא שהיינו בשמחה נותנים גם לך עוד יותר מאחד מעשרה... אבל מה נעשה שאי אפשר... (רק בתרומה אפשר לתת פחות או יותר... אבל במעשר ראשון א"א לתת יותר... כי זה מקלקל ומשבש את המעשרות... לא ניכנס כעת לנושא הזה...) הלוי יוצא משם מבולבל... הוא הגיע

המשך - מערכת הבחירות בעיצומה... לפניכם הסקרים האחרונים...

בשבוע שעבר נעצרו ביום ח' בניסן... כשמערכת הבחירות נכנסה לכוננות שיא... מטה הטמאים כעת הולך ומתרבה... וכנגדו במטה הטהורים נכנסים לפעולה... ובפרט שחסידות ויוניף הצטרפה למפלגת השמאל עקב עיכוב בהפלה שהם הגיעו לא"י מאוחר... ושאר קהילות הקודש לעת עתה נמצאות במפלגת הימין... מפלגת הטהורים... ימים יגידו... אנחנו רק בראשית הדרך... עדיין עוד יכולות להתרחש כל מיני התפתחויות.

אחד מהמקומות הדומיננטיים ביותר... זה גבולות קו הירוק!!! כן... כמו שהיום... סביב ירושלים יש גבולות קו הירוק... איפה מסתיים שטח ישראל ומתחיל שטח פלסטינאי... ככה להבדיל אלפי הבדלות!! בעשרות הק"מ שסביבות ירושלים יש סימון של גבול!! מי שנמצא **מחוץ לשטח הזה** נחשב שהוא בדרך **רחוקה** מירושלים... ומי שנמצא **לפנים מהשטח הזה** הוא כבר **בדרך קרובה!!!** כן... כמו שהיום כל אחד שנוסע לירושלים ושואלים אותו: האם אתה כבר קרוב לירושלים?? אז יש קוד כזה... כן... אני קרוב... כבר עברתי את שער הגיא... עברתי את הקסטל... אז בזמן שביהמ"ק היה קיים היה קוד שקוראים לו **כבר נכנסנו לתחום דרך קרובה!!!** אנחנו כבר נמצאים בתוך ט"ו מיל מירושלים... ובערב פסח התחום הזה הוא מאוד קריטי... כי כידוע... תמיד יש את האלו שמגיעים ברגע האחרון... וגם אם לא מגיעים ברגע האחרון הרי תמיד יש כל מיני התפתחויות לא צפויות שעלולות לשבש את הדרכים... וככל שמתקרב פסח ככה יש יותר עומס בדרכים... וכשמגיע י"ג בניסן אז העומס והפקקים מגיעים לנקודת שיא... **ואז כבר עומדים!!!** יכולים לעמוד ככה שעות!!! ועל זה נאמר: **עומדות היו רגלנו בשעריך ירושלים...** אבל ש... ש... שזה באמת יהיה בשעריך ירושלים...!!?! דא עקא שהרבה פעמים הפקק הזה כבר מתחיל הרבה לפני שעריך ירושלים... ולפעמים קורה שהעומס לא משתחרר!! וכבר מגיע י"ד בניסן בבוקר ואנחנו עדיין תקועים פה באזור לטרון ולא יכולים להתקדם אפילו פסיעה אחת!!!! העסק תקוע!! תקוע!! והשעות נוקפות ועוד כמה שעות מתחיל קרבן פסח ואם העסק ח"ל לא יזוז אנחנו נשאר פה... בדרך רחוקה... **ואז!!! גם אם יקריבו עלינו קרבן פסח...** וגם אם פתאום תהיה קפיצת הדרך ונגיע לירושלים זה כבר לא יעזור... כי בשעת ההקרבה היינו במקום פטור... **עכשיו: שלא תבין לא נכון...** כשאני אומר לך שאנחנו תקועים בדרך ואי אפשר לזוז!!! אין הכוונה שאי אפשר לגמרי לזוז... כי... **כי סוף סוף יש שוליים!!!** והשוליים פתוחים לגמרי... מי שרוצה... יכול תמיד לרדת לשוליים ושם הכל פתוח... אתה יכול לנסוע שם על מהירות מאה ששים קמ"ש... **אבל אף אחד לא מעז לרדת לשוליים!!!** כי השוליים הם בחזקת דרך טמאה... ואז אני נטמא בטומאת מת... ואם אני נטמא אז אני באמת יכול לחזור הבייתה... **אבל!!!!!! ההכרח לא יגונה... ובשלב מסוים...** כשהמצב ביש!!! ואנחנו תקועים פה בערב פסח והשעות נוקפות ואנחנו רואים שהעסק לא זז... כאן השיקולים מתחילים קצת להיסדק... כי רגע... הרי לפי הקצב הזה אנחנו בלאו הכי נפסיד קרבן פסח מדין דרך רחוקה... אז כבר אין לנו מה להפסיד... אז אולי כבר כדאי **שכולנו ביחד** נרד לשוליים... ואז **כולנו ביחד** נהיה טמאי מתים... ואז **כולנו ביחד** נגיע למקדש בתור טמאים ונצטרף למפלגת הטמאים... וזה **כולנו ביחד** נעשה פסח בטומאה... אה... מה אתה אומר??

זה המפץ שהכי חוששים ממנו במפלגת הטהורים... כי גם אם כעת על פניו זה נראה שרוב כלל ישראל טהורים ואין חשש לפסח הבאה בטומאה... אבל אי אפשר לדעת עד הרגע האחרון מה קורה בדרך... כי יתכן שאי שם במרחק של עשרות ק"מ מירושלים... יכול להיות שיש כעת עומס אדיר בדרך הטהורה... ו... ובשלב מסוים... מחוסר ברירת מחדל... כל ציבור הטהורים שתקועים שם... יערכו לשוליים הטמאים ויצטרפו למפלגת הטמאים... ואז ברגע האחרון... בשעה שש ומחצה... שעה לפני קרבן פסח... בבת אחת נוחתים עלינו פה מאות אלפי טמאים שמגיעים בבהילות ובנחישות עם הנשמה ביד... מתוך כוונה ברורה ונחושה... אנחנו רוצים להקריב קרבן פסח בכל מחיר!!! והיות ולדאבוננו הרב לא זכינו להגיע לכאן בטהרה בגלל הפקקים... אז נאלצנו להתפשר על הדרך הטמאה שבביל להגיע לירושלים וכעת אנחנו רוצים להקריב בטומאה... ממילא עד הרגע האחרון א"א לדעת מה יהיה... זה מאוד תלוי במצב התחבורה!!!

ערב פסח!!! השעה כעת 9.00 בבוקר!!! צומת שילת... כבר כמה שעות שכולנו עומדים כאן!!! ועוד כמה שעות מתחיל קרבן פסח... הציבור עומדים ועומדים... וכבר כולם פוזלים... מחכים מי ימצמץ ראשון... מי יהיה הראשון שיעזר לשבור בבת אחת את ספירת ימי הטהרה הכ"כ יקרים שלו... ויעזר לקפץ לשוליים שהם בחזקת טומאה... זה ברור שיעזר השלב הזה!!! אבל אף אחד לא מעז להיות הראשון... והנה!!! בשלב מסוים... בום!! מישהו אחד תפס אומץ וקפץ לשוליים... ואחריו כולם קפצו בזה אחר זה כמו נחיל של דבורים... בבת אחת נפתח הסכר... בבת אחת הואדי וההר כולו התמלאו ברבבות יהודים שמהלכים במהירות ומטפסים בזריזות בין הסלעים ובין העצים... מתוך יעד אחד ברור: ירושלימה!!!! אנחנו חייבים להגיע בשעות הקרובות לירושלים... ואם לא זכינו להגיע לשם טהורים... לכה"פ נגיע טמאים... מתוך תקווה שאולי הפסח יקרב בטומאה... **עכשיו: אתה שואל אותי מה אני עשיתי??** אני לא הלכתי אחרי הסחף... אני דווקא בחרתי להישאר תקוע עם הפקק... כי אני לא מסהר להתלהב... אני לא מתפעל בכל מחיר מאותם בעלי אומץ שקיבלו החלטה וקפצו לדרך הטמאה... כי... בסך הכל אל תשכח שהם עשו פה הימור!!! כי עדיין רוב הסיכויים שקרבן פסח יקרב בטהרה... אז כל זמן שאני כאן... אני עוד מקווה שה' יעזור שהפקק עוד ישתחרר (בפרט שכ"כ הרבה אנשים כבר קפצו לשוליים... אז בא נהיה אופטימיים שהעסק יהיה פה יותר משוחרר...) ואז כשאני אגיע... לפחות לא יהיה לי עגמת נפש שאני במו ידי דחיתי את עצמי מקרבן פסח... **אבל מה אתה חושב... גם אני בשלב מסוים אשבר!!!** אם יעברו עוד כמה שעות והעסק לא יזוז... ואני אראה שבקצב הזה אני הולך להישאר פה... אז כבר באמת לא יהיה לי מה להפסיד... במקום להידחות מאונס... עדיף כבר לקחת את ההימור ולהיות טמא...

אבל אני אגלה לך סוד... לא לפרסום... שכבר לפני כמה ימים התפרסמה בירושלים שמועה שאחד מאנשי מעמד שהוא תלמיד של הבעש"ט הק' והוא מוחזק ליהודי קדוש ונורא וכמשיח לפי תומו הוא גילה למישהו... שרבו נגלה אליו בחלום ואמר לו: שבשמים היה נידון שלם האם הפסח באמת יבא בטומאה או בטהרה והיו מיימינים והיו משמאילים... ואז לפתע הגיעה תפילה מיהודי מצורע שבור לב... שיושב כעת ברגעים אלו מחוץ לשערי ירושלים... שמאוד השתוקק להיטהר כבר לפני פסח... אבל הוא לא זכה והבהרת שלו עדיין לא התמעטה מכגריס... ואחרי שאת פסח ראשון הוא הפסיד בכאב גדול... הרי התקווה היחידה שלו שנשארה לו זה פסח שני... וכשהגיע אליו השמועה שעוד יכול להיות שהפסח יבא בטומאה... ואז הוא יפסיד גם את פסח שני... (כי כשפסח בא בטומאה... אין פסח שני בכלל...) אז הוא פרץ בבכי סוער לאבא שבשמים: רבש"ע... פסח ראשון נלקח ממני... והתקווה היחידה שלי זה פסח שני... והנה גם את כבשת האישי הרש רוצים לקחת ממני... (תרתי משמע...) התפילה של המצורע שבור לב הזה קרעה את כל הרקיעים ונכנסה עד כסא הכבוד... והיא הכריעה את הכף נגד כל מכלול השיקולים... ולכן נגזר שבשורה התחתונה... בשנה הזו הפסח יקרב בטהרה בניגוד לכל התחזיות... ולמרות כל ההתפתחויות... מה שבטוח... הרבה יהודי הלכו לראות את אותו מצורע שבור לב... כולנו בקשנו ממנו ברכה... מסרנו לו ד"ש שבביהמ"ק מדברים שהתפילה שלו מתקבלת... ואבא שבשמים חושב עליו...

האקום

ני

אפס

פחות טעים??? מה... מה כבר יכול להיות??? כולא סלט...

זה מה שהולך היום [אחורה...] !!!

בפתח הגיליון נשאלה השאלה... מה האבחון הפסיכולוגי שעומד מאחורי התופעה המודרנית ששמה סטייל... שלאורך כל הדרך מתנהלת במהלך של הפוך על הפוך...

ההסבר הפסיכולוגי פה הוא מאוד מאוד פשוט:

גשמיות היא מוגבלת!!! כל דבר חומרי וגשמי הוא מוגבל!!! נכון???

זאת אומרת: לכל דבר גשמי יש גבול מסוים שבו הוא מגיע לנקודת מיצוי **וזהו!!!**

אתה נתקע בקיר!!! אין לך לאיפה להתקדם יותר!! הגעת לתקרה! **זה מה שיש!!! ואי אפשר יותר!!!**

דא עקא... שמי שמבוסס עמוק עמוק בחיי החומריות... הוא לא מסוגל לוותר!!! הוא לא מסוגל לעצור... הוא תמיד רוצה עוד **יותר**... הוא מתעקש בכח להיות כל הזמן יותר ויותר ויותר... **אבל מה נעשה שאין!** הרי אין לאיפה להתקדם!!! מה נעשה שהגענו למבוי סתום??

אז אין ברירה... אלא להתקדם ברעוערס... אין ברירה אלא להתקדם אחורה... **הבנת מה אמרת???** זה אולי נשמע מילים קצת בבוהות...

אבל לא... זה מאוד פשוט... לצורך העניין אני אמיש לך את זה בסיפור מאוד מוכר מהחיים: פעם לחבר שלי היו משקפיים פשוטות... והוא רצה לשדרג את המראה שלו ולהיראות **יותר!!! יותר טוב!!!**

מה הוא עשה? הוא הלך לחנות וקנה משקפיים **יותר** יפות... נפלא... המשקפיים החדשות באמת היו יותר יפות... זה בהחלט שידרג את המראה שלו... **והנה עברה חצי שנה... ושוב!!!** שוב הוא רצה להיראות **עוד יותר טוב**... נו... אז שוב הוא הלך לחנות... ושם הוא חיפש ומצא משקפיים **עוד יותר טובות** ממה שיש לו כעת וקנה אותם... מצוין... **והנה עברו עוד כמה חודשים**... ושוב!!! שוב הוא רצה לקנות משקפיים **עוד יותר!!! עוד יותר!!!** עוד יותר יפות!!! דא עקא **שכבר יש לו** משקפיים מאוד מאוד יפות... וכעת למצא **עוד יותר** יפה... זה כבר לא כ"כ פשוט למצא... אבל יגעת ומצאת תאמין... והבן אדם לאחר חיפוש נואש... ולאחר שהוא הפך את כל החנויות... סוף סוף איזה משקף אחד יחיד ומיוחד שהוא באמת משהו משהו!!! משהו בשיא!!! זהו!!! כעת יש לו את המשקפיים הכי הכי יפות בשוק!!! אין יותר מזה!!!

אבל מה אתה חושב... שוב עברה חצי שנה... ושוב!!! שוב הוא רוצה עוד יותר!!! יותר יפה... **דא עקא שאין!!! אין כבר יותר** יפה מזה!!! אתה לא זוכר?? לפני חצי שנה כבר הרשנו את כל השוק... זהו... מייצגי... אין משקפיים יותר יפות מאלו בכל החנויות שבמזרח התיכון... אין יותר לאיפה להתקדם!!! לא יכול להיות יותר יפה מהמשקפיים הנוכחיות שיש לך כעת על האף... אז מה אתה רוצה??

עכשיו אני רוצה לעצור רגע ולהסביר: לו יצייר שהמשקפיים זה היה משהו רוחני... משהו מסוג של אורות צחצחות העליונים... אז לרוחניות באמת אין סוף... ברוחניות אין שלב של מיצוי שזהו... אין יותר... לא!!! ברוחניות תמיד יש יותר... תמיד יש עוד יותר עמוק... עוד יותר פנימי... יותר דך... יותר מאיר... יותר עונג... היכל יותר גבוה עד אין שיעור...

אבל מה נעשה שמשקפיים זה לא משהו רוחני אלא **משהו חומרי**... ואם זה משהו חומרי וגשמי... אז כפי שסיכמנו זה נעצר בשלב מסוים!!! המשקפיים הגיעו למיצוי!!! זהו!!! אין!!! אין משהו יותר יפה מהמשקפיים שנמצאים לך כעת על עאף... אין גם טעם לחפץ... נו... מה עושים עכשיו? חבר שלי נמצא כעת במצוקה... הנשמה שלו משתוקקת בכל מחיר למשהו יותר ויותר יפה... (ס"ס) הנשמה היא כן רוחנית... והיא כן רגיזה לשאוף לפאר נעם שלה... והיות היא רגיזה לשאוף לאין סוף... אז כשהוא לוקח את השאיפה של הנשמה לרוחניות... כאן זה התאונה)... דא עקא שאין! נו... מה עושה בן אדם שרוצה יותר... הוא נתקע בקיר???? זהו! לכוון ברירה... ולצורך העניין הוא נאלץ לעקם את הראש ולהחליט על משקפיים שהם **פחות** יפות... ש... ש... ש... **הם יותר יפות!!!**

ואל תשאל אותי איך הוא מצליח לעקם את הראש ולעשות את זה... כי זו ממש לא שאלה... זה בכלל לא מסובך... מניסיוני אישי... מאוד קל לבן אדם לעקם את הראש... בפרט אם יש לו דחף פנימי וצורך נואש להגיע למסקנה הזו... ואז מידועינו קנה משקפיים **מכוערות**-- מדין **יפות!!!**

למה? כי הוא נתקע בקיר... אז הוא המשיך להתקדם **אבל ברעוערס**... כאן הסברתי לך במילה אחת את כל תורת הסטייל על כל ענפיה!!!

--**זה בדוק ומנוסה!!!** אתה מוזמן לבדוק את זה בכל תחומי הסטייל החומרי!!! ככה זה בכל תחום... פעם השפים רצו להכין אוכל טעים... אז הם הכינו סלט מטובל... טוב... טעים... עם הרבה שמן ומלח ועסיסי... ואז הם רצו שיהיה עוד **יותר** טעים... אז הם הוסיפו עוד מתיקות ועוד ועוד... ואז עבר עוד קצת זמן... וצריך להלאה לשדרג... וצריך שיהיה **עוד יותר** מיוחד... אז הם המציאו מתחת האדמה עוד איזה רוטב "אלף האיים" או עוד איזה שם מפוצץ שיעשה את זה עוד יותר משודרג... **וזהו!!! בשלב מסוים הם נתקעו בקיר!!! אין לאיפה להמשיך!!! זהו!!!** הגענו לנקודת שיא!!! האוכל כבר לא יכול להיות יותר טעים ממה שהוא עכשיו... אי אפשר לשים יותר מלח וגם לא יותר סוכר וגם לא יותר צבע מאכל... **זה מה שיש וזהו!!!** נו... אבל מה נעשה? אנחנו חייבים לעשות כל הזמן יותר מיוחד ויותר טעים... אחרת אנחנו נשארנו באותו מקום... **נו... מה נעשה עכשיו???**

אין ברירה אלא לחזור ברעוערס... ואז פתאום מגישים לך סלט חייל!!! בלי טעם ובלי ריח... **ו... ולזה קוראים בסיסמה אחת קבועה:**

זה מה שהולך היום!!!! מה נעשה... קדימה אנחנו כבר לא יכולים להתקדם... לכן אין לנו ברירה אלא להתקדם אחורה... תבין: מה פירוש המילולי של הקוד הנבוב הזה שקוראים לו **"זה מה שהולך היום"??**

מה מתכוונים כשאומרים את המשפט קסם הלא ברור הזה...? זה מה שהולך היום... במילים אחרות זה מה שהולך היום **אחורה**... כי תבין: זה היה הולך קדימה... לא היה צריך **שזה ילך**... זה פשוט טעים... זה פשוט יפה... זה נחמד... אז שובל מה הוא צריך גם "ללכת"? שלא ילך... שיעמוד... אבל!!! כשנאלצים ללכת אחורה... כאן צריך כבר משאל עם חברתי... רבותי... היות ונתקענו בקיר... אז כלנו ביחד מחליטים ללכת אחורה... בשביל שיהיה לנו לאן להתקדם אח"כ... **זו הפסיכולוגיה שעומדת מאחורי תורת הסטייל של דורנו!!!**

כשיש לך עסק עם חומריות!!! החלון הזדמנויות הוא מאוד קטן ומצומצם!!! ההבדל בין המשקפיים הכי מכוערות למשקפיים הכי יפות זה לא שמם וארץ!!! כי... כי מה כבר יכול להיות??? זה כולא משקפיים... ההבדל בין סלט ירקות הכי טעים בעולם לסלט הכי

אגב: זה אחד הנושאים שממש מטרידים אותי!!! ערב אחד ישבתי בבית... והגישו לי סלט ירקות... התיישבתי מול העגבניה והתחלתי להתבונן בה במשך דקות ארוכות...

חשבתי לעצמי: רגע רגע... הרי גם לי וגם לטראמפ... לשינוי מגישים עגבניה בארוחת ערב... אבל אתה מבין לבד שהעגבניה של טראמפ אמורה להיות קצת יותר משודרגת מהעגבניה שלי... אחרת בשביל מה הוא טראמפ... אז התחלתי להסתכל על העגבניה וניסיתי להבין מה כבר יכול להיות... מה יכול להיות יותר משודרג בעגבניה של טראמפ... יותר מהעגבניה שלי? מה??? זה לא יכול להיות שזו אותה עגבניה!!! זה לא יכול להיות! אין מצב... נו... אז מה? חשבתי המון המון זמן... והגעתי למסקנה שכנראה מגישים לו עגבניה שלימה גדולה לשלון והוא צריך בעצמו לחתוך אותה... ואתה שואל למה הוא צריך לחתוך אותה לבד? הרי... אתה לא

מבין... **זה מה שהולך היום (אחורה)!!!** הרי אם הוא יקבל עגבניה חתוכה כמנו... אז הוא בדיק כמנו... אין ברירה... הוא חייב ללכת אחורה... וצריך לחתוך לבד... חוצניקים יקרים... תבדקו שם בבית הלבו אם צדקת...

אין מה לעשות!!! חומריות!!! ואתה שואל למה הוא צריך לחתוך אותה לבד? הרי... אתה לא

ברירה אלא לחזור אחורה... כן... יש שני בניינים מפויחים בעיר חיפה... הראשון הוא הבנין שלי שהוא לפני קום המדינה... והשני הוא בשכונה הכי חדישה ויוקרתית שכל דירה עולה שם שלוש מיליון דולר... שהוא פשוט בנין שחור... חבל... תבואו אלי...

אתה יודע למה החזו"א לא השקיע בחיצוניות??? אתה יודע למה החזו"א לא שידרג את המשקפיים שלו? כי... **כי הוא ידע!!!** הוא ידע שחומריות זה משהו שנתקע בקיר!!! הוא ידע שאם הוא יקנה משקפיים יותר יפות... יום יבא והוא יחזור למשקפיים האלו... שלו... כפי שכל בחור ישיבה הכי עדכני הולך היום עם המשקפיים העגולות של החזון איש...

החזון איש לא הסכים לטפס על עץ שהוא יהיה מוכרח לרדת ממנו!!! החזון איש ידע שהחומריות היא **מסלול מעגלי** מאוד מצומצם... שכמה שתתקדם... אתה בסופו של דבר תחזור לאותה נקודת יציאה!!!

החומריות היא מוגבלת... אם אתה תשקיע בחומריות כל הזמן יותר ויותר... יום אחד אתה תתקע בתקרה!! וזהו!! אתה תהיה מוכרח לחזור לאותה נקודת מוצא!!! אז בשביל מה לטפס על עץ בשביל לרדת ממנו? תשאר באותו מקום!!! יש כאלו שחושבים שמן הרב שטיינמן היה סגפן גדול... הוא היה אוכל רק ירקות ושום דבר לא יותר מזה... **אני לא מבין על מה מדברים**... מה כולם אוכלים היום??? את מה שהרב שטיינמן אכל כל החיים... הרב שטיינמן ידע שאין טעם להשקיע בחומריות... כי אם הוא יוסיף עוד שמן ועוד מלח בסלט... בסופו של דבר הוא יצטרך לחזור לאותו מקום... הרב שטיינמן לא החליף את הכובע שלו... כי הוא ידע שחבל... עוד כמה שנים בלאו הכי זה יהיה במודה...

אז בשביל מה ללכת רחוק... הוא נשאר באותו מקום... ונחכה שכולם יחזרו לכאן... --ועכשיו ברצינות: זה אחד מהנושאים האכזבים שמתמודדים איתם בני תורה שמתפקים במועט... לפעמים מגיעים מחשבות... גם אני רוצה את החיים הטובים... גם אני רוצה להתפנק כמו כל האלו האלו שנהנים מהחיים... תנוח דעתך!!! אתה אולי לא מעודכן!! אתה אוכל סלט מתובל... והם אוכלים סלט כי זה מה שהולך...

אתה אוכל פת נקיה... והם אוכלים פת קיבר... היום הכל קמח מלא... אתה אוכל כל שבוע בשר... והם? אפה... בשרי זה לא במודה... היום הכל חלבי... אתה לובש בגדים עם טעם... והם לובשים רק סטייל חסר טעם וריח... כיף לך... אתה משוחרר!! אתה לא מוכרח כל הזמן לשדרג בחומריות... ולכן אתה פנוי להנות בטבעיות מהמיעוט תענוג שהי' נתן לך באהבה ועל החן והחסד ורחמים שהקב"ה לא חסר לך... ואל יחסר לך...

אז לקנאות באלו שיש להם את החיים הטובים? על מה אתה מדבר... תנסה... תלך... תבדוק... תטעם... תגיד לי איפה נהנים מהחיים ואיפה לא... חסר לך פשוט נתונים בסיסיים!!!

וכאן המקום לעשות סדר בנושא ששמו מותרות... יש כאלו שמאוד קשה להם עם זה... למה היהדות מתנגדת למותרות? למה על פי ההשקפה היהודית צריך להסתפק במועט?? מה הבעיה בזה???

התשובה היא: זה מגיע נטו משיקול ריאלי... **ס"ס התורה שלנו היא תורה של הבורא של העולם!!!!** ובורא עולם פונה אליך ואומר לך: עזוב... בתור בורא עולם אני אומר לך... חבל לך על המאמץ... החומריות נקלעת למבוי סתום... ולאיפה שתשדרג את החיים... אתה תצטרך אח"כ לחזור לאותו מקום... **התורה בסה"כ נותנת הוראות לשימוש נכון בהנאות העולם הזה!!!** אדרבה... התורה מעודדת מיעוט תענוג... אבל מיעוט!!! כי אם זה לא יהיה מיעוט... זה לא יהיה בכלל...

ולכן כל החסיה של מותרות זה לא שחור לבן... כי ס"ס זה בגדר **"חוקי חיים"** התורה מוננה להחכים ואוננו ולגלות לנו את **"חוקי החיים!!!!"** ככה זה החיים... אלו הם נתוני החיים!!! לא כדאי להשקיע במותרות יותר ויותר כי זה נתקע בקיר... אתה לא רוצה לשמוע בקול התורה?? אתה רוצה בכח לבדוק את זה בכוחות עצמך?? **בבקשה... אין איסור**... אבל כשתמצא את כל משאלות הלב החומריות שלך ותגיע למבוי סתום ולא תמצא שום נחת רוח בחיים... שלא תגיד שהתורה לא אמרה לך את זה מראש!!! אז להגיד שאסור ללכת אחרי מותרות?? אין איסור... **אבל חבל... זכינו ואנחנו יהודים**... יש לנו קשרים עם הבוס של העולם... שהוא המתכנת של המערכת והוא יודע בדיוק איך כל המנגנון עובד... והוא אומר לך... חבל עליך... אתה הבן שלי... חבל לי לראות אותך עולה על העץ שאתה תצטרך לרדת ממנו... חבל לי שתדהור קדימה בכביש פתוח שאח"כ תתקע במבוי סתום ותצטרך לחזור את כל הדרך חזרה... לכן אני ממליץ לך... תשקיע ביקום הנכון... תשקיע ברוחניות!! כי לרוחניות באמת אין סוף!!! אי לכך: **אברך יקר... גם אם יש לך רגעים קשים של דחקות**... גם אם מתעוררת לה איזה רגישות לב... **יש גם** אני רוצה טיפה להתפנק... גם אני רוצה את החיים הטובים... **תדע לך: הרשתי לך חיים יותר טובים מכל האלו האלו... ותדע לך שזה ככה כפשוטו!!!** כי בסופו של יום רמת החיים שלהם יותר נמוכה משלך... לאותו מפונק שיש לו רכב... בסופו של יום הוא הולך יותר קילומטרים ממשך... רק אתה עושה את ההליכה הזו בדרך לכולל... ואילו הוא עושה את זה מדין הליכות... בקיצור: בסופו של יום אתה מנהל חיים הרבה יותר מפונקים ממנו... ולמה? מהסיבה שהזכרה כאן: החומריות נתקעת בקיר... והמוצא היחיד שלה זה לחזור אחורה!!! או... להסתפק במועט... מי שמסתפק במועט יש לו גישה מבורכת לחומריות בצורה הנכונה ביותר... ומי שלא... רק צועד אחורה כל הזמן... ואתה האחרון שצריך לקנאות בו... זכור: יש לנו קשרים אישיים וקרובים עם ברוך אתה ה' אלוקיני מלך העולם אשר ברא אילנות טובות ובריות טובות ליהנות בהם בני אדם!!! יש לנו עסק עם ריבון ההנאות!!! עם בורא ההנאה!!! שהוא יודע הכי טוב איך לתת לנו בצורה הנכונה והמבורכת ביותר... ולא תשכח לברך ברכת הנהנין...